

نگاه

فرانسه؛ کشوری با روسای جمهوری فاسد

از «ژیسکار دستن» تا «ژاک شیراک»

● نیکلا سارکوزی چندی پیش بازداشت شد. هر کسی که اندکی با پیچ‌وخم دنیای سیاست در فرانسه آشنا باشد، از این بازداشت که برای تفهیم اتهام فساد به رییس‌جمهوری سابق صورت گرفته، متعجب نمی‌شود. البته نه به این خاطر که همه مطمئن هستند که او گناهکار هست (یا نیست) بلکه به این دلیل که در ۴۰سال گذشته مردم فرانسه بارها شاهد واردشدن اتهاماتی از این دست به دولتمردان و به‌ویژه روسای‌جمهور خود بوده‌اند. این علاقه‌نداشتن روسای‌جمهور فرانسه به قانون در طول تاریخ ممکن است برای برخی فرانسوی‌ها به امری مرسوم بدل شده باشد یا اما به مقیاس بزرگ‌تر برای اتحادیه اروپا که تلاش دارد تا اصلاحات بنیادینی را در پیش گیرد، تاسف‌آور است.

سیمون هفر در روزنامه انگلیسی دیلی‌میل می‌نویسد، از جنبه طنز مساله که بگذریم متأسفانه مطرح‌شدن اتهام فساد در بالاترین رده‌های حکومتی در کشوری مانند فرانسه که یکی از اعضای مهم و تأثیرگذار اتحادیه اروپاست، نشان می‌دهد که چرا اصلاحات در این نهاد تا به این اندازه دشوار و ناگراآمد بوده است. جمهوری پنجم فرانسه برای نخستین‌بار در زمان شارل دوگل آغاز شد. وی نخستین رییس‌جمهور فرانسه در سال ۱۹۵۹ میلادی شد. با این حال از زمان برگراری انتخابات و به قدرت‌رسیدن ژرژ پمپیدو به‌جای وی، تقریباً تمام روسای دولت فرانسه که به سوءاستفاده از قدرت و فساد مالی متهم شده‌اند، تلاش کرده‌اند تا با توسل به قوانین حفظ حریم خصوصی رسانه‌ها را از پرداختن به این امور و تخلفات غیرقانونی و غیراخلاقی خود بازدارند. ژرژ پمپیدو هیچ‌گاه متهم به رسوایی مالی نشد اما فرزند نامشروعی داشت که در طول حیات خود هیچ‌گاه درباره آن صحبت نکرد و این مساله را از همگان پنهان داشت.

والری ژیسکار دستن، جانشین او (گفته می‌شود خانواده او از جلب مادری به یکی از معشوقان لویی‌پانزدهم می‌رسد) تقریباً بسیاری از بقایای اجساد کسی که در گورستان پر-لاشز، بزرگ‌ترین گورستان پاریس و یکی از مشهورترین گورستان‌های جهان را از دید عموم پنهان کرد. او که چندان به اصول اخلاقی در زندگی خود اعتقادی نداشته علاقه خاصی به زن‌ان داشته است. از جمله با سیلویا کریستل، بازیگر فرانسوی، ارتباط داشته است. اما تنها در پایان دوران ریاست‌جمهوری‌اش بود که ثابت شد در سال ۱۹۷۳ میلادی، زمانی که وزیر امور مالی بوده، دو قطعه الماس گرانبه‌ا از ژان بوکاسا، رهبر آفریقای مرکزی، دریافت کرده است، کسی که دوست دانت تا سر دشمنان اعلام‌شدنش را در یخچالش نگهداری کند. بوکاسا مهره اصلی عملیات قاچاقی الماس بود زمانی که در سال ۱۹۷۹ حکومتی سقوط کرد فرانسه به او پناهندگی داد. زمانی که مشخص شد ژیسکار جواهرات را که به لحاظ قانونی جزو اموال دولت فرانسه بود برای خود برداشته، شانس خود در انتخابات ۱۹۸۱ را از دست داد. اما جانشین او، فرانسوا میتران به‌مراتب از او بدتر بود.

میتران، به‌عنوان رهبر حزب سوسیالیست، حزبی را هدایت می‌کرد که با یک رسوایی مالی جدی درگیر بود. رسوایی‌اش به‌مراتب گسترده‌تر از آن چیزی بود که امروز سارکوزی با آن روبه‌رو است. افراد درگیر با رسوایی مالی حزب سوسیالیست از چنان موقعیتی برخوردار بودند که افرادی که امروز ناشان در پرونده سارکوزی دیده می‌شود در مقام آمانور هستند. در آن زمان همچنین شایعاتی شنیده می‌شد مبنی بر اینکه میتران در ازای دریافت کمک‌های مالی محرمه‌ها، با استفاده از قدرت خود برخی امور را در جهت چند شرکت چندملیتی سروسامان داده است. مدت کوتاهی پس از مرگ میتران در سال ۱۹۹۵میلادی، آشکار شد وی یک خانواده مخفی از جمله یک دختر دارد که در سال ۱۹۷۴ متولد شده‌است. مازاین گفته وقتی که هفت‌سال داشته پدرش را در تلویزیون دیده و متوجه شده که شغل پدرش چیست.

ژاکوب شیراک، جانشین میتران، متهم بود که با کلودیا کاردنالیه، بازیگر ایتالیایی، رابطه غیراخلاقی دارد. این اتهام آنقدر جدی نبود که بتواند وجهه سیاسی شیراک را در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۹۹۵ تخریب کند. وی در این انتخابات پیروز شد و تا سال ۲۰۰۷ ریاست‌جمهوری فرانسه را در دست داشت، اما در تمام این مدت اتهام‌هایی که مربوط به دوران ریاست او بر شهرداری پاریس بود با وی همراه بودند. شیراک متهم است که در دهه ۷۰ عمرش در مقام شهردار پاریس، تعدادی از کارمندان حزبی را به‌صورت غیرواقعی، در شهرداری استخدام کرده و در حالی که برای حزب شیراک کار می‌کردند، از شهرداری پاریس حقوق می‌گرفتند. او پس از پایان مصونیت قضایی ریاست‌جمهوری محاکمه و به دوسال حبس تعلیقی محکوم شد. اما این تنها نوک قله‌یخی بود که دیده می‌شد. در دوران ریاست‌جمهوری شیراک در سال ۲۰۰۴، آن ژویه به اتهام ارتباط با فساد مالی که در دولت شیراک و به دستور او انجام شده بود به پنج‌سال انفعال از خدمات دولتی محکوم شد. اما بعد از آن شهردار بود‌رو شد و اکنون یکی از کاندیداهای احتمالی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷میلادی فرانسه است.

حال اگر اتهام‌های سارکوزی ثابت شده و وی به حبس محکوم شود، این می‌تواند فرصتی تاریخی برای آن ژویه باشد که بدون توجه به سابقه کفیری خود به نشستن روی کرسی ریاست‌جمهوری فرانسه بیندشد.

این نخستین‌باری است که در جمهوری

پنجم فرانسه، یکی از روسای‌جمهوری سابق این کشور بازداشت می‌شود. این واکنش روزنامه فرانسوی فیگارو به بازداشت نیکلا سارکوزی بود. پس از آنکه رسانه‌ها اوایل سال جاری میلادی تصاویری از فرانسوا اولاند، رییس‌جمهوری فرانسه که سوار بر موتورسیکلت به دیدار معشوقاش می‌رفت منتشر کردند، عظمت و شکوه ریاست‌جمهوری فرانسه ضربه جدی خورد.

به‌ویژه اینکه برخی بازی‌های ویدیویی موتورسیکلت آقای رییس‌جمهور را به یک روروک مخصوص کودکان تقلیل دادند!

به گزارش نیویور کتایمز، با بازداشت

نیکلاسارکوزی ضربه‌ای به‌مراتب‌سنگین‌تر

این شکوه از دست‌رفته را هدف قرار داد.

سلف فرانسوا اولاند در کاخ الیزه که مکالمات تلفنی‌اش شنود می‌شده اول ژوئن برای بازجویی به مرکز مبارزه با فساد مالی پلیس قضایی احضار و بازداشت شد. گفته شده دو قاضی مسوول پرونده تا پاسی از نیمه‌شب در این مرکز، اتهام سارکوزی را به‌طور رسمی به وی اعلام کردند.

سارکوزی تنها ۱۵ ساعت در بازداشت بود اما این رویداد که لحظه‌به‌لحظه توسط تمامی رسانه‌های فرانسوی و خارجی پوشش داده می‌شد از نگاه بسیاری از فرانسوی‌ها توهم به کسی بود که چندصباحی را در دفتر ریاست‌جمهوری فرانسه گذرانده بود؛ دفتری که توسط شارل دوگل با اهدافی بلندپروازانه و باشکوه ایجاد شده بود. یان موی، نویسنده و فیلمساز فرانسوی در این‌باره می‌گوید: «تلویزیون‌ها مرتب خودرو لمبوزین سارکوزی را که در مقابل مرکز قضایی بود، نشان می‌دادند. خودرو خالی بود. کاخ الیزه هم این روزها خالی به نظر می‌رسد.

چه اتفاقی برای جمهوری پنجم فرانسه افتاده است؟»

«احساس وحشت و نگرانی نسبت به سرنوشت دولت» بیماری کهنه‌ای است که جامعه فرانسه در چند سال گذشته با آن دست به گریبان بوده است؛ جایی که شرایط معاصر هیچ‌مخوئانی با واقعیات و تصورات گذشته ندارد. ریاست‌جمهوری فرانسه توسط شارل دوگل در سال ۱۹۵۸ بر محور قانون‌اساسی جدید و بر ویرانه‌های جمهوری چهارم فرانسه ایجاد شد. دوگل با کنار گذاشتن نظام پارلمانی ناگراآمد، نوعی نظام ریاستی را ایجاد کرد که در آن رییس کشور دیگر مقامی تشریفاتی نیست و رییس‌جمهور و نخست‌توزیر هر دو در اداره عملی کشور نقش دارند. این نظام جدید جمهوری پنجم نامیده شد. دوگل خود با اشاره به اهمیت اقدامش و احیای مقام ریاست‌جمهوری در فرانسه گفته بود: «من هیچ سلفی نداشته‌ام و از این پس نیز هیچ خلای نخواهم داشت.»

اما خردشدن و کاهش اعتبار ریاست‌جمهوری فرانسه، روندی که از مدتها پیش آغاز شده، فقط به‌خاطر مسایل پیش‌یافتاده‌ای چون زندگی خصوصی فرانسوا اولاند یا فساد مالی سارکوزی نیست که بیش از همیشه سرعت

میتران، به‌عنوان رهبر حزب سوسیالیست، حزبی را

هدایت می‌کرد که با یک رسوایی مالی جدی درگیر بود. رسوایی‌اش به‌مراتب گسترده‌تر از آن چیزی بود که امروز سارکوزی با آن روبه‌رو است. افراد درگیر با رسوایی مالی حزب سوسیالیست از چنان موقعیتی برخوردار بودند که افرادی که امروز ناشان در پرونده سارکوزی دیده می‌شود در مقام آمانور هستند. در آن زمان همچنین شایعاتی شنیده می‌شد مبنی بر اینکه میتران در ازای دریافت کمک‌های مالی محرمه‌ها، با استفاده از قدرت خود برخی امور را در جهت چند شرکت چندملیتی سروسامان داده است. مدت کوتاهی پس از مرگ میتران در سال ۱۹۹۵میلادی، آشکار شد وی یک خانواده مخفی از جمله یک دختر دارد که در سال ۱۹۷۴ متولد شده‌است. مازاین گفته وقتی که هفت‌سال داشته پدرش را در تلویزیون دیده و متوجه شده که شغل پدرش چیست.

ژاکوب شیراک، جانشین میتران، متهم بود که با کلودیا کاردنالیه، بازیگر ایتالیایی، رابطه غیراخلاقی دارد. این اتهام آنقدر جدی نبود که بتواند وجهه سیاسی شیراک را در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۹۹۵ تخریب کند. وی در این انتخابات پیروز شد و تا سال ۲۰۰۷ ریاست‌جمهوری فرانسه را در دست داشت، اما در تمام این مدت اتهام‌هایی که مربوط به دوران ریاست او بر شهرداری پاریس بود با وی همراه بودند. شیراک متهم است که در دهه ۷۰ عمرش در مقام شهردار پاریس، تعدادی از کارمندان حزبی را به‌صورت غیرواقعی، در شهرداری استخدام کرده و در حالی که برای حزب شیراک کار می‌کردند، از شهرداری پاریس حقوق می‌گرفتند. او پس از پایان مصونیت قضایی ریاست‌جمهوری محاکمه و به دوسال حبس تعلیقی محکوم شد. اما این تنها نوک قله‌یخی بود که دیده می‌شد. در دوران ریاست‌جمهوری شیراک در سال ۲۰۰۴، آن ژویه به اتهام ارتباط با فساد مالی که در دولت شیراک و به دستور او انجام شده بود به پنج‌سال انفعال از خدمات دولتی محکوم شد. اما بعد از آن شهردار بود‌رو شد و اکنون یکی از کاندیداهای احتمالی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷میلادی فرانسه است.

حال اگر اتهام‌های سارکوزی ثابت شده و وی به حبس محکوم شود، این می‌تواند فرصتی تاریخی برای آن ژویه باشد که بدون توجه به سابقه کفیری خود به نشستن روی کرسی ریاست‌جمهوری فرانسه بیندشد. نتیجه گردوغبار اخیر در فضای سیاسی فرانسه هرچه باشد یک چیز مشخص است و آن اینکه تحولات اخیر

گرفته است. بلکه مهم‌ترین دلیل آن سرخوردگی مردم

از تمام بدنه دولت (از سر تا ذیل) است. کریستف باریبه، سردبیر نشریه فرانسوی اکسپرس، در این‌باره می‌گوید: «این احساس به وجود آمده که جمهوری پنجم خودش را خسته کرده و از پای درآورده است.» باریبه با پیش‌بینی یک شکاف عظیم میان مردم و حاکمیت می‌گوید: «اگر ریاست‌جمهوری و نهادهای دولتی نتوانند به وظیفه خود برای احیای اقتصاد تنیل فرمال ایجاد شغل و بازگرداندن

اعتبار کشور در عرصه جهانی عمل کنند را شکاف عظیمی میان دولت و مردم ایجاد خواهد شد که دیگر پرشدنی نیست.» سیاستمداران و فعالان چپگرای فرانسه از جمله سگولن رویال، شریک زندگی سابق اولاند، سال‌هاست که ایده «جمهوری ششم» را ترویج می‌کنند؛ مدلی جدید که از قدرت ریاست‌جمهوری می‌کاهد و جمهوری پادشاهی فرانسه در آن جایگزین سیستمی می‌شود که تحت کنترل پارلمان است.

پیشنهاد آنان در این‌باره تاکنون

چندان مورد استقبال قرار نگرفته است. باریبه می‌گوید: «در فرانسه وقتی انقلاب یا جنگی در کار باشد ما فقط سیستم را تغییر می‌دهیم.»

به نوشته نیویور کتایمز، سارکوزی در نخستین مصاحبه تلویزیونی خود پس از بازداشت تأکید داشت بازجویی او درباره امتیاز یا مزایای ویژه احتمالی که او از

جهان

سارکوزی

«اولاند»، زخمی عمیق بر پیکر جمهوری فرانسه

میراث بر باد رفته «دوگل»

آنها به‌نفع خود استفاده کرده، نبوده است. او با این حال اتهام فساد و سوءاستفاده مالی را مضحک خوانده و انگیزه سردبیر نشریه فرانسوی اکسپرس، در این‌باره می‌گوید: «این احساس به وجود آمده که جمهوری پنجم خودش را خسته کرده و از پای درآورده است.» باریبه با پیش‌بینی یک شکاف عظیم میان مردم و حاکمیت می‌گوید: «اگر ریاست‌جمهوری و نهادهای دولتی نتوانند به وظیفه خود برای احیای اقتصاد تنیل فرمال ایجاد شغل و بازگرداندن

اعتبار کشور در عرصه جهانی عمل کنند را شکاف عظیمی میان دولت و مردم ایجاد خواهد شد که دیگر پرشدنی نیست.» سیاستمداران و فعالان چپگرای فرانسه از جمله سگولن رویال، شریک زندگی سابق اولاند، سال‌هاست که

ایده «جمهوری ششم» را ترویج می‌کنند؛ مدلی جدید که از قدرت ریاست‌جمهوری می‌کاهد و جمهوری پادشاهی فرانسه در آن جایگزین سیستمی می‌شود که تحت کنترل پارلمان است. پیشنهاد آنان در این‌باره تاکنون چندان مورد استقبال قرار نگرفته است. باریبه می‌گوید: «در فرانسه وقتی انقلاب یا جنگی در کار باشد ما فقط سیستم را تغییر می‌دهیم.»

به نوشته نیویور کتایمز، سارکوزی در نخستین مصاحبه تلویزیونی خود پس از بازداشت تأکید داشت بازجویی او درباره امتیاز یا مزایای ویژه احتمالی که او از زندان‌رفتن سارکوزی بتواند گشایشی برای اولاند به‌دنبال

داشته باشد. بر اساس نظرسنجی‌هایی که در سال ۲۰۱۴میلادی برگزار شده اغلب فرانسوی‌ها حتی دومینیک استرلوس‌کان، رییس سابق صندوق بین‌المللی پول نامحبوب را که به تجاوز به یک خدمتکار متهم شده را به وی ترجیح می‌دهند. گزارش‌ها حاکی از آن است که اولاند رکورد نامحبوب‌ترین رییس‌جمهوری فرانسه را تاکنون از آن خود کرده است.

شاید جامعه فرانسه از کنار خیانت اولاند به شریک زندگی‌اش والری تریوپایلر با اندکی بی‌تفاوتی رد می‌شد، اما آنچه باعث تعجب اغلب فرانسوی‌ها شد انتشار تصاویری غیرمعمول از اولاند بود که با کلاه مخصوص موتورسواری، شبانه در حال رفتن به منزل زولی کایه،

هنرپیشه فرانسوی است. پاسکال پرینه، استاد استیتو مطالعات سیاسی در پاریس می‌گوید: «همه رژیم‌های ریاست‌جمهوری با اتهام‌هایی را کاملاً سیاسی دانسته است. سارکوزی مشکل در فرانسه به‌مراتب حادتر است زیرا در ناخودآگاه ملی فرانسوی‌ها همواره چهره یک پادشاه یا پادشاه‌جمهوریخواه وجود داشته است. به همین دلیل زمانی که فرد در مسند قدرت ضعیف و شکننده به نظر می‌رسد، این ناامیدی به‌شدت احساس می‌شود، پرینه در ادامه تأکید می‌کند: «برای رای‌دهندگان یک حامی چپ‌ها هستند، اولاند یک‌سخت‌رنگ پرده‌ازفرانسوامیتران سوسیالیست است.» با این حال اگرچه بعدها مشخص شد که وی برای سال‌های سال به همسر خود خیانت کرده یا یک ترور قلابی علیه خود را ترتیب داده بوده، اما انتظاراتی را که حامیشاں در او به‌عنوان یک رییس‌جمهور مقتدر داشتند، برآورده کرد.

رای‌دهندگان در جناح راست که می‌پینند تمام رسوایی‌ها حول محور سارکوزی می‌چرخد، متوجه می‌شوند سارکوزی، شارل دوگل نیست. سارکوزی که امیدوار بود به صحنه سیاسی فرانسه بازگردد (البته شاید هنوز هم این کار را انجام دهد) با پرونده سنگین رسوایی سیاسی گوی سبقت را از تمام کشنگان خود (روسای‌جمهور پیشین) روده و به نظر نمی‌رسد گردوغبار این جنجال‌های سیاسی تا مدت‌ها فروکش کند. او که بارها و بارها تمامی اتهام‌های مطرح‌شده علیه خود را رد کرده است، برای بازگشت به عرصه سیاسی باید بر قدرت فراموشی عمومی تکیه کند. با این حال بسیاری معتقدند فارغ از تصمیم سارکوزی برای بازگشت به صحنه سیاسی فرانسه، بازداشت بی‌سابقه او در مقام رییس‌جمهوری پیشین این کشور، مهر پایانی بر پرونده سیاسی او بوده است. فرانسوا فیون، نخست‌وزیر سابق دولت سارکوزی، با انتقاد از بازداشت او گفته است: «باید اجازه دهیم که عدالت در مسیر خود اجرا شود اما باید احترام مردی که روزگاری به‌عنوان رییس دولت فرانسه خدمت کرده، حفظ شود. او مستحق احترام است.»

تحولات فرانسه کفه راست افراطی را سنگین کرد سودای ریاست‌جمهوری «لوپن»

نمایندگان خود را عوض کنند» حزب وی در این انتخابات با پیروزی در ۱۱ منطقه برای نخستین‌بار شگفتی آفرید. یورونیوز در سال ۲۰۱۲ میلادی با انتشار یک نظرسنجی اعلام کرد که تقریباً یک‌پنجم رای‌دهندگان فرانسوی از مارین لوپن می‌خواهند رییس‌جمهور شود و قدرت خود را در عمل ثابت کند؛ آسماری که با توجه به کارنامه ناموفق فرانسوا اولاند در چهار سال گذشته و بلندترشدن فهرست رسوایی‌های راست میانه احتمالاً افزایش قابل ملاحظه‌ای یافته است.

مارین لوپن یا نیکلاسارکوزی؟

مارین لوپن اخیراً پس از پیروزی حزیش در انتخابات اتحادیه اروپا و کسب رای ۲۵ درصد از فرانسوی‌ها، به نشریه تایم گفته است که دنبال به دست آوردن کرسی ریاست‌جمهوری در فرانسه است و حزب وی ظرف ۱۰ سال آینده قدرت را در فرانسه در دست خواهد گرفت. شاید با تکیه بر همین چشم‌انداز سیاسی است که حزب لوپن با کردن کار شرایط جامعه نازانی فرانسه به دنبال برنامه‌های اقتصادی است که به خواسته‌های انبوه فرانسوایی پاسخ دهد که از سیاست‌های لیبرالی است گرازان آسیب دیده و امیدوی به حزب سوسیالیست بی‌برنامه ندارند. البته هنوز هستند کسانی که امیدوارند اوضاع سیاسی فرانسه تا انتخابات ریاست‌جمهوری آینده تغییر کند و از محبوبیت مارین لوپن در میان فرانسویان کاسته شود؛ افرادی چون ویوان رینگت، نماینده پارلمان اروپا که در واکنش به افزایش حمایت از راست افراطی نه‌تنها در فرانسه بلکه در سراسر قاره سبزی می‌گوید: «افزایش افراط‌گرایی و پوپولیسم، یک نگرانی عمومی در تمامی فرانسه و اتحادیه اروپاست زیرا این امر به نژادپرستی، نفی انسانیت و نفی هر نوع مدارا منجر می‌شود.»به‌قدرت‌رسیدن مارین لوپن و راست‌های افراطی کلبوس بسیاری از سیاستمداران فرانسوی و حتی اروپایی است. به‌طوری‌که مائوئل والس، نخست‌وزیر سوسیالیست فرانسه، پس از اعلام نتایج انتخابات پارلمان اروپا و نتیجه کسب‌شده از سوی جبهه ملی به رهبری مارین لوپن در انتخابات پارلمان اروپا، این رویداد را «اشوک و زمین‌لرزه سیاسی» توصیف کرده است. با این حال حامیان سارکوزی هنوز امیدوارند آنها معتقدند تحقق آلمان مارین لوپن برای نخستین‌بر کرسی ریاست‌جمهوری ظرف یک‌دهه آینده، تا حد زیادی به گام‌های بعدی سارکوزی برای بهبود وجهه خود نزد افکار عمومی فرانسه بستگی دارد؛ روندی که به نظر می‌رسد آغاز شده است. سارکوزی پس از بازداشت جنجالی خود، در توییتش نوشته است: «من عاشق کشورم هشتم، من مردی نیستم که دلدرد شده باشد.»

یادداشت

تمام رسوایی‌های رییس‌جمهوری سابق فرانسه

از «سارکولیکس» تا «سارکویت»

● همه‌چیز از ضبط مخفیانه مکالمه‌های او توسط یکی از مشاورانش آغاز شد. حالا مشخص شده که نیکلا سارکوزی با قضاتی که مسوول بررسی اتهام‌های او مبنی بر فساد مالی و سوءاستفاده از قدرت بوده‌اند، تماس‌های تلفنی محرمه‌نا داشته و تبانی کرده است. این مطلب که نخستین‌بار روزنامه فرانسوی لوموند در هفتم مارس منتشر کرد، می‌تواند آینده سیاسی نیکلا سارکوزی را در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷ برای همیشه تغییر دهد. اما این تنها یکی از اتهام‌ها و رسوایی‌های مطرح‌شده علیه سارکوزی است. روزنامه دیلی تلگراف نیز به اتهام‌ها و رسوایی‌های سیاسی این سیاستمدار محافظه‌کار و جنجالی فرانسه نگاه داشته است.

گرفتن پول از معمر قذافی

قضات فرانسوی از آوریل ۲۰۱۳ میلادی در حال بررسی اتهاماتی هستند مبنی بر اینکه معمر قذافی، رهبر سرنگون شده لیبی، در جریان رقابت‌های انتخاباتی ۲۰۰۷ به سارکوزی کمک کرده است؛ رقابت‌های انتخاباتی‌ای که در نهایت به پیروزی سارکوزی منجر شد و او را به کاخ الیزه کشاند. قضات مسوول این پرونده در اقدامی بی‌سابقه اجازه یافته‌اند تا در جریان تحقیقات خود از مکالمه‌های رییس‌جمهوری سابق استفاده کنند. گفته می‌شود بخشی از اتهاماتی که در نهایت منجر به بازداشت سارکوزی شده، برگرفته از نوار مکالمه‌های تلفنی وی است. سارکوزی این اتهام را بی‌اساس و مضحک خوانده و تهدید کرده از وب‌سایتی که برای نخستین‌بار ادعا کرده که وی بیش از ۵۰میلیون پوند از قذافی پول گرفته به اتهام تهمت و افترا شکایت خواهد کرد. اگرچه سارکوزی خود قوا این اتهام را رد می‌کند اما سیفا‌الاسلام قذافی، پسر معمر قذافی، سالل ۲۰۱۱ و پیش از سرنگونی دولت قذافی در لیبی در مصاحبه با یورنیزوژ تأکید کرده بود لیبی به مبارزات انتخاباتی سارکوزی کمک مالی کرده است.

رسوایی بتانگور، ثروتمندترین زن فرانسه

نیکلاسارکوزی در ماه مارس ۲۰۱۲ از سوی دادستان فرانسه متهم شد که به دلیل دریافت مبالغ غیرقانونی از «لیلیان بتانگور»، صاحب شرکت لورئال و ثروتمندترین زن فرانسه، برای ارتقای تبلیغات انتخاباتی خود، تحت پیگرد قرار خواهد گرفت. همچنین اریک وورت، وزیر کار دولت سارکوزی متهم شد که در آستانه انتخابات ۱۵ هزار یورو از بتانگور دریافت کرده است. این اتهام پس از آن مطرح شد که در زمان وزارت اریک وورت، همسرش در خدمت بزرگ‌ترین میلیاردر فرانسوی بود.

پوداجه انتخاباتی ۲۰۱۲

تحقیقات جنایی ماه گذشته علیه نیکلا سارکوزی آغاز شد، آن هم پس از اینکه مشخص شد نزدیک به ۱۰میلیون پوند پول در جریان رقابت‌های انتخاباتی ۲۰۱۲ هزینه شده؛ انتخاباتی که سارکوزی در آن مغلوب فرانسوا اولاند سوسیالیست شد. این هزینه البته کاملاً متقلبانه، هزینه حزب جنبش اتحاد مردمی اعلام شده بود. سارکوزی هرگونه اطلاع و نقش داشتن در این مساله، یعنی دو برابر رقم قانونی هزینه‌کردن در جریان انتخابات را انکار می‌کند. فرانسوا کویه، رهبر حزب جنبش اتحاد مردمی، مجبور به استعفا از سمت خود شد.

رسوایی معامله تسلیحاتی با پاکستان

روزنامه لیبراسیون تنها چندماه مانده تا آغاز انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۲ فرانسه، به نقل از یک مقام دولتی نوشت که سارکوزی در ماجرای پرداخت رشوه در یک معامله تسلیحاتی با پاکستان در سال ۱۹۹۲ مسوول بوده است. سارکوزی در زمان انجام این معامله در مقام وزارت بود. پوداجه دولت اودارد بالادور، نخست‌وزیر وقت فرانسه، قرار داشته و ژرارد فیلیپ مناس، که به شهادت او، اسناد می‌شود در وزارت دفاع فرانسه مشغول انجام وظیفه بوده است. سارکوزی متهم است در تأسیس نهادی در لوکزامبورگ برای پرداخت حق‌العمل‌های معاملات تسلیحاتی با پاکستان نقش داشته است.

پرداخت دولتی به برنارد تابی

برنارد تابی، سرمایه‌دار فرانسوی، در کارزار انتخاباتی سارکوزی از او حمایت کرد و یکی از دوستان نزدیک رییس‌جمهوری سابق فرانسه به‌حساب می‌آید. او که صاحب تیم فوتبال المپیک مارسی در دهه ۹۰ است در یک دعوی قضایی در سال۲۰۰۷ میلادی برنده ۴۰۰میلیون یورو در برابر بانک فرانسوی «کرو لئونه» شد. در آن زمان کریستین لاکارد، امردوی رییس صندوق بین‌المللی پول است، وزیر اقتصاد دولت سارکوزی و یکی از میاجنی‌های این داد‌گاه بود. درگیری برنارد تابی نهایتاً منجر به پای دادگاه شد. او ۴۵میلیون آن ضرر و زیان خودقوی تابی از ۱۰۰سال پیش ادامه داشت تا اینکه سارکوزی در سال۲۰۰۷ به ریاست‌جمهوری رسید. پشتیبانی دولت وی که وزیر اقتصادش لاکارد بود از برنارد تابی نهایتاً منجر به پای دادگاه شد. او ۴۵میلیون آن ضرر و زیان خودقوی تابی از ۱۰۰سال پیش ادامه داشت تا اینکه سارکوزی در سال۲۰۰۷ به ریاست‌جمهوری رسید. پشتیبانی دولت وی که وزیر اقتصادش لاکارد بود از برنارد تابی نهایتاً منجر به پای دادگاه شد. او ۴۵میلیون آن ضرر و زیان خودقوی تابی از ۱۰۰سال پیش ادامه داشت تا اینکه سارکوزی در سال۲۰۰۷ به ریاست‌جمهوری رسید. پشتیبانی دولت وی که وزیر اقتصادش لاکارد بود از برنارد تابی نهایتاً منجر به پای دادگاه شد. او ۴۵میلیون آن ضرر و زیان خودقوی تابی از ۱۰۰سال پیش ادامه داشت تا اینکه سارکوزی در سال۲۰۰۷ به ریاست‌جمهوری رسید.

دستکاری کردن نظرسنجی‌ها

تحقیقات قضایی علیه این اتهام نیکلا سارکوزی پس از آن آغاز شد که گزارش‌هایی مبنی بر دستکاری سیستماتیک نظرسنجی‌ها در جریان ریاست‌جمهوری وی در سال‌های۲۰۰۷ تا ۲۰۱۲ میلادی منتشر شد. این اتهام نخستین‌بار توسط موسسه ضداعتلال آنتی کور (Anticor) مطرح شد. این موسسه اعلام کرد که قرارادهای نظرسنجی اغلب بدون برگزاری فرایندمنافسه به دوستان و نزدیکان سیاسی دولت سپرده شده و دولت با درپیش گرفتن رویکردی حزبی از منابع دولتی برای انجام تحقیقات ونظرسنجی‌های انتخاباتی هزینه کرده است.